

"TKP'nin Sesi"

4 Mayıs 80

Pazar

Bu yayınıımızda şunları dinleyeceksiniz:

1. Komünist partilerinin Paris Çağrısı /TKP'nin Sesi, 3.5.80
Batı Yayınıından/
2. Yorumlar: Milyonların istemi (Öm.)
3. - Baskı ve yasaklar halkımızı susturamaz /2.5.80 Ö./
4. Yazı: Dünya devrimci hareketinin merkezi sorunu üstüne bir kez
daha /Has/ ve: Marksist-Leninist teori ve çağdaş devrimci
hareketin merkezi sorunu (Dimitır Mitev/
5. Grev alanlarında programımızı /tekrar/ cumartesinden)

Spikerler: Nec. / Den/ Ö./

MİLYONLARIN İSTEMİ

Barış ^{ama} kendiliğinden sağlanmıyor, onu savaşarak elde etmek gerek. Komünistler çağımızın öncü, en bilinçli ve örgütlü gücüdür. Komünistlerin bugünkü evrede birincil görevi, militarizmin çılgınlaşan güçlerine karşı yığınları örgütlemek, onları ayağa kaldırmak, öncülük etmektir.

Avrupa komünist ve işçi partilerinin Paris forumunda ~~xarkayaxkayda~~ bu kollektif sonuçlandırmayı yaptı. İki gün süren forumun büyük politik ^{kardeş} başarıları/komünist partilerine, ve tüm Avrupa halklarına barış ve sila sızlanma savaşını daha da güçlendirmeye yönelik çağrının yayınlanması da, somutlandı. Paris forumu komünistlerin Avrupa ve dünya halklarının yazgısı ^{istene} ~~iste~~ derinden kaygılandıklarını, komünistlerin güncel sorunlar düzeyinde düşünüp eylem yürüttüklerini bir kez daha ~~xarkayaxkayda~~ kanıtladı.

Paris forumu TKP Merkez Komitesinin FKP ile PBİP nin önerisi üzerine yaptığı değerlendirmeyi tümüyle doğruladı. Bu karşılaşma gerçekten ~~çok önemli~~ çok önemli uluslararası bir forum niteliğindeydi. ~~Özellikle~~ ~~komünistlerin~~ barış hareketinin güçlenmesine kardeş partilerin yaptığı kollektif bir katkıydı. Avrupada harp tehlikesinin azalması ^{savaşına} barışın sağlanması ve askersel yumuşamanın güçlenmesine ~~çok~~ değerli yardımlarda bulunacak bir girişimdi.

Paris forumunun barış çağrısının bütün dünyada yankılar yarattığı, desteklendiği 1 Mayıs gösterilerinde haykırılan belgilerle de doğrulandı. 29 Nisanda Pariste komünistlerin tüm dünyaya ^{duyurdukları} ~~seslendikleri~~ bu çağrı 1 Mayıs'ta milyonlarca işçi ve emekçinin gösterilerinde, haykırdığı belgilerde bayraklaştı. Türkiyemizde de egemen güçlerin, ~~sakı~~ yönetimin 1 Mayısı yasaklamasına karşın işçi ve emekçiler alanlara, meydanlara yığinsal ve öggütlü bir biçimde çıktı, bölgemizde ve dünyada barış ve güvenliğin sağlanmasında ~~yanı~~ yana olduğunu gösterdi.

~~Paris~~ Komünistlerin Paris forumunda yayınladıkları çağrı ~~1948~~ Türkiye işçi sınıfı, emekçileri, barışseverleri için özel bir önem taşıyor. TKP temsilcisinin karşılaşmada yaptığı konuşmada da vurguladığı gibi, ABD Türkiyeyi Sovyetler Birliğine, sosyalist ülkelere ve Orta Doğu haklarına karşı bir sıçrama tahtası işlevini yüklemek istiyor. Bu durum, Türkiye dış politikasında komşu ülkeler ile dostluk ilişkilerini engelleyici nitelikte bir etki yapıyor. Kendi ülkesinden binlerce kilometre uzaklıktaki bölgemizi "ulusal çıkar bölgesi" olarak gördüğünü ilan eden ABD, İrana karşı girmeyeceği bir saldırıda Türkiye topraklarından da yararlanmak istediğini gizlemiyor. Nitekim İrana karşı yapılan askersal saldırı eyleminde ABD ~~uçaqlarıyla~~ ^{Çiğli} ^{incirlik, Erteç üslerini} ~~ulusal~~ kullanmıştır. Fayaskoyla sonuçlanan bu saldırı eylemine katılan uçakların bazıları ^{Borden kalkıp} bu ~~üs~~ ^{inmiştir}.

Bu tehlikeli serüvenci politikanın uygulandığı günlerde

halk düşmanı Demirel hükümeti Meclise bir "savaş ve buhran" yasa tasarısı getirdi. Bu tasarı bir yandan Türkiye halkını bir askersel diktatörlük rejimi tehlikesiyle bırakırken, Orta Doğuda komşu ülkelere karşı bir provakasyon aracı durumuna getiriyor. Bu bakımdan ikili kölelik anlaşmalarına, topraklarımızdaki saldırı üslerine, NATO ya silahlanma yarışına karşı yığinsal eylemlerle karşı koymanın ne denli güncel ve zorunlu olduğu kendiliğinden ortaya çıkıyor. Avrupa Komünist ve İşçi Partilerinin Paris forumunda ~~tanımlanan~~ kabul edilen ~~tanımlanan~~ ~~barış ve silahsızlanma~~ barış ve silahsızlanma çağrısında da vurgulandığı gibi, emperyalizmin, NATO nun silahlanma, barışı baltalama, gerginliği arttırma politikasına karşı savaş ancak tüm ilerici, barışsever, demokratik güçlerin partilerinin, toplumsal örgütlerin ortak eylemi ve savaşımıyla başarıya ulaşabilir. ~~ülkemizdeki~~ Bu tanımlama ülkemiz için daha yakıcı bir anlam taşıyor. Politik görüşü ne olursa olsun, barıştan

yana,harbe karşı olan herkes,her örgüt,her parti barış ve silahsızlanma savaşına aktif bir biçimde katılmalıdır.TİP,TSİP,CHP li yurtseverler,Kürt demokratlar~~x~~ komünistlerle eylem birliği içinde ölüm füzelerine,saldırı üs erine,kölelik anlaşmalarına karşı yığinsal kampanyalar örgütlenmektedirler.^{çağırıyor} Böylesi bir savaş barış için en geniş demokratik yığınları harekete geçiren ve birleştiren güçlü bir etken olacaktır.

TKP,komünistler Paris forumu çağrısı~~xxxxxxkxxxxxx~~ doğrultusunda tüm ~~güçleri~~ ilerici-demokratik güçleri barış ve silahsızlanma için yığinsal eylemlere çağırıyor.

Milyonlarca istemi barış ve silahsızlanma için
madır. barış ve silahsızlanma için
savaş!

TKP'nin Sesi

Bizim Radyo - 4.4.80

2.Mayıs.1980 Öm.Em.

Yorum:1 Mayıs üzerine

Baskı ve yasaklar halkımızı susturamaz!

⊗ İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve savaş günü 1 Mayıs halk düşmanı Demirel hükümetinin, militarist kliğin bütün baskılarına, yasaklarına karşın ülke çapında yığinsal, örgütlü, disiplinli bir biçimde başarıyla kutlandı. TKP, TİP, TSİP, CHP'ci yurtseverler, Kürt demokratları eylem birliğiyle omuz omuza yaptılar.

~~Bu başarı tüm ilericici, yurtsever güçlerin ortak başarısıdır.~~
~~Elde edilen başarı~~

Bu başarının temelinde yüzbinlerce işçi ve emekçinin, memurların, teknik elemanların katıldığı, ilericici yurtsever gençliğin desteklediği 30 Nisan genel grevi, ve tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliği hareketi vardır.

30 Nisan genel grevi ve 1 Mayıs tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliğini pekiştirmiş, emekçi halk yığınlarının gücünü göstermiş,

burjuvazinin,gerici,faşist güçlerin haftalardan beri hazırladığı saldırı plânlarını bozguna uğratmıştır.

Şanlı 30 Nisan genel grevinin ve 1 Mayıs gösterilerinin özünü emekçi halk yığınlarının, Demirel hükümetinin halk düşmanı politikasına duyduğu büyük tepki oluşturuyor.İşçiler,emekçiler artık Demirel hükümetinin halk düşmanı politikasının içyüzünü her yönüyle görüyorlar.Onlar biliyorlar ki,bu ~~emekçi~~ halk düşmanı politika yurdumuza ikili kölelik anlaşmalarını dayatıyor.Bunun için 30 Nisan genel grevine,1 Mayıs gösterilerine katılan yüzbinler "İkili kölelik anlaşmaları yırtılsın"NATO'dan çıkılsın""Üsler sökülsün" belgilerini haykırdılar.

Emekçi halk yığınlarımız işsizliğin,pahalılığın,yokluğun,yoksulluğun;yani bunalımın bütün yükünü sırtında duyuyor.Bunun için yüzbinler 30 Nisan genel grevine katıldı.İşçi ve emekçi yataklarında 1 Mayıs gösterileri değişik biçimlerde bütün baskılara ve yasaklara karşın yığinsal

larında çınlamıştır.

Demirel hükümetinin halk düşmanı politikası topraklarımıza ölüm füzelerini sokuyor, topraklarımızı atom harmanları haline getiriyor. Emekçi halk yığınları bunu gördüğü için, buna karşı olduğu için, bütün baskılara, engellemelere, yasaklara karşı yığinsal olarak 30 Nisan genel grevine, 1 Mayıs gösterilerine katılmıştır "Ölüm füzelerine, topraklarımızdaki atom harmanlarına karşı savaş" belgisini yükseltmiştir. Bölgede ~~xxxxx~~ ve dünyada barış ^{yeri} güvenlik savaşımında safını almıştır.

Emekçi yığınların Demirel hükümetinin halk düşmanı politikasına karşı duyduğu tepki ulusal ölçüde büyüyor. Yüzbinlerin ~~30x1000000~~ bütün baskılara, yasaklara ve teröre karşı alanlara çıkması bunun en açık kanıtıdır. Bu yığinsal çıkışlar burjuvazinin, gericiliğin "Üç-beş kışkırtıcı ortalığı karıştırıyor" biçimindeki yalanlarını, uydurmalarını ~~xx~~ tüm halkın gözü önünde çökertmiştir.

"Halkı uyandıracamız" diyerek terörizmden medet umanlar, gerçekte Demirel'lerin, Türkeş'lerin halkı susturma aracı durumuna düşüyorlar. Yüzbinler¹⁰ ayaga kalktığı ~~xxxx~~, alanlara çıktığı anda bile bunlar serüvenlerex, başvurmaktan geri durmadılar. Bunların, serüvenciliğin kime hizmet ettiği bir kez daha görüldü, karşı devrimci bir rol oynadığı bir kez daha açığa çıktı.

30 Nisan genel grevi, 1 Mayıs gösterileri DİSK'te birliğin önemini hiçbir ikircime yer bırakmadan göstermiştir. Bununla birlikte başarıda DİSK'e ve Türk-İş'e bağlı sendikaların eylem birliğinin büyük bir payı vardır. Bu ~~xxxxxxx~~ ^{yiğinsal çıkışlar} önümüzdeki çetinsavaşlarda, işçi ve emekçilerin hakları için, en temel hak ve özgürlükleri korumak ve geliştirmek için DİSK ve Türk-İş arasında eylem birliğinin zorunluğunu göstermiştir. Yer yer DİSK'e ve Türk-İş'e bağlı sendikaların genel grevde ve 1 Mayıs gösterilerinde eylem birliği AP'li ve MSP'li emekçilerin bir

30 Nisan, 1 Mayıs ~~gösterileri~~ direniş ve gösterileri burjuvazinin baskılarını, yasaklarını kırdı, engellerini aştı. Bu gösterdi ki, eylem birliği güçlendiği ve bir merkezden örgütlü, disiplinli bir biçimde kaynaklandığı ölçüde burjuvaziyi, egemen sınıfları geriletebiliyor. Burjuvazi bocalıyor.

Bu başarı emekçi yığınların savaş moralini yükseltmiştir. Eylem birliği önünde yeni olanaklar açmıştır. Bu kazanımla eylem birliğini daha ileriye götürmek, onu kalıcı biçimlere sokmak, yeni hedeflere yöneltmek görevleri tüm ulusal demokratik güçlerin en başta gelen görevidir. İkili kölelik anlayışına, baskı yasalarına karşı ulusal çapta yığinsal eylemler, kampanya yürütmek bugün tüm emekçi halkın ilerici, yurtsever güçlerin savaş belgisidir. Şimdi tüm ilerici, yurtsever güçler 30 Nisan genel grevi ve 1 Mayıs gösterileri sırasında gözaltına alınanların, ~~İSKİD~~ DİSK yöneticilerinin, İGD yöneticile

rinin serbest bırakılması, kovuşturma ve soruşturmaların durdurulması, sendikalar~~ın~~, işçi partilerin~~in~~ üzerindeki baskıların son bulması için eylem birliğiyle savaşım yürütmek göreviyle karşıkarşıyadırlar. Bununla birlikte bugünün en başta gelen görevlerinden biri de tekelci patronlara karşı savaşın, grevlerde olan sendikalarla, işçilerle dayanışma bayrağını yükseltmektir. TKP, komünistleri, ilericileri, yurtseverleri, tüm demokrasi güçlerini bu hedefler için eylem birliğiyle ulusal çapta savaşıma çağırıyor.

Dünya devrimci hareketinin merkezi sorunu üstüne
bir kez daha

Bundan yıllarca önce, Pekin hegemonyacıları, dünya devrimci hareketinin merkezi sorununda dogmatik bir tutum aldılar. Onlar, görünüşte, V.İ.Lenin'in bu sorunla ilgili yazılarına dayanır görünüyorlardı, gerçekte ise, Lenin'in görüşlerini çarpıtıyorlardı. Onlar, yöntem olarak, Lenin'in yapıtlarına tarihsel olmayan bir açıdan yaklaştılar. Örneğin, dünya devrim sürecinin merkezinin yer değiştirmesi sorununda tutumları böyleydi. ~~Pekin~~ O zamanların ÇKP revizyonistleri, devrimci merkezin yer değiştirebileceği görüşünü ileri sürdüler, dahası bu merkezin şimdiden yer değiştirdiğini, başında Çin'in bulunduğu Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerine geçtiğini öne sürdüler. Bu görüşlerini Lenin'den yaptıkları bir dizi alıntıya dayandırmayı da ihmal etmediler.

Günümüzde, evro-komünizm diye anılan sağ revizyonist akım da, devrimci merkezin Avrupa'ya kayacağı görüşünü sık sık yineliyor. Leninizmi tümüyle yadsımakla birlikte, bu türden revizyonistler de, her nedense, yine Lenin'in devrimci merkez ve onun yer değiştirmesi ile ilgili görüşlerine dayanır görünüyorlar.

Gerek bir zamanların "sol" revizyonistleri, gerekse, sağ revizyonistler, bu sorunu deyim yerindeyse böylesine dogmatik bir yaklaşımla niçin ele alıyorlar? Gün gibi açık ki, onların amacı, başında Sovyetler Birliği'nin bulunduğu dünya sosyalist sisteminin rolünü yadsımak, proletarya enternasyonalizmi konumlarından küçük burjuva milliyetçi konumlara doğru geri çekilmektir.

Bundan bir süre önce, TKP'ye karşı saldırıya geçen ve İşçinin Sesi gurubu diye anılan bir gurup da, bu sorun ^{ile ilgili} ~~da~~ ortaya bazı görüşler attı. Kuşkusuz, bu gurubun görüşleri, tümüyle sağ ve "sol" revizyonistlerin görüşleriyle ~~karşı~~ özdeş değildir. Bu gurup, genel ola-

rak, Sovyetler Birliği'nin, sosyalist ülkelerin rolünü tanıyor.

Dünya devrimci merkezinin Avrupa'da, ya da Asya, Afrika ve Latin Amerika'da olduğu yolundaki revizyonist görüşlere karşı çıkıyor.

Öte yandan (Sovyetler Birliği'nin sosyalist ülkeler topluluğunun *başını gelişi* merkezi olduğu görüşünü benimsiyor.

Bununla birlikte, söz konusu gurubun devrimci merkezin yer değiştirmesi sorunundaki tutumu, onun bugünkü saptamalarıyla çelişiyor. İşçinin Sesi yazarlarına göre, devrimci merkez Sovyetler Birliği'nden bir başka ülkeye kayabilir. *Burada* ~~Bu görüş~~, tıpkı sağ ve "sol" revizyonistler *in yaptığı* gibi Lenin'in yapıtlarını tarihsel olmayan, bugünkü gelişmelere göz kapayan bir yöntemle *ele zilyor. Marx'ın kavramı bu yolla* kanıtlanmaya çalışılıyor. *Bu görüş* ~~Kısa~~ Lenin'in, henüz Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin kesin utkusu gerçekleşmemişken ve dünya sosyalist sistemi ortaya çıkmamışken haklı olarak devrimci merkezin yer değiştirebileceği *ni belirten* ~~savlarına~~ *Yazılarına* dayandırılıyor.

Bundan bir süre önce, bu gurubun sözü edilen sorundaki görüşleri komünistlerce eleştirildi. Burada eklenmesi gereken şudur. Bu gurubun, devrimci merkezin yer değiştireceği yolundaki önerileri, sağ ve "sol" revizyonizmin konumlarına doğru bir yaklaşımdır. Bu görüş revizyonizmle savaşıma engelliyor, anti-sovyetizme, reel sosyalizmin karalanmasına karşı savaşa zarar veriyor.

~~Geçerken belirtelim ki, bu gurubun başlıca özelliği, Lenin'in yapıtlarını-Leninizmi donmuş kalmış bir kalıp gibi görmekten ileri gelen-~~

Evro-komünizm denilen revizyonist sapmaya karşı olduğunu yüksek sesle duyurmaktan geri kalmayan bu gurubun, teorik alanda, revizyonizme temel hazırlamasında şaşılacak bir yan yoktur. Dünya devrimci merkezinin, başında, Sovyetler Birliği'nin bulunduğu sosyalist sistemden bir başka ülkeye kayabileceği görüşü, bugün artık yalnızca revizyonistler için teorik bir dayanak olmaktan öte hiç bir pratik anlam taşımıyor.

DD. şimdi, bu sorunla ilgili olarak, Bulgaristan Bilimler Akademisi üyelerinden, Profesör, doktor Dimitir Mitev'in, "Mark-sist-Leninist teori ve çağdaş devrimci hareketin merkezi sorunu" başlıklı bir yazısını sunuyoruz. Bu yazı, V.İ.Lenin'in 110'uncu doğum yılı nedeniyle BHC başkenti Sofya'da yapılan teorik konferansda ~~yazarı tarafından okunmuştur~~ okunmuştur.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Marksist-Leninist teori ve çağdaş devrimci
hareketin merkezi sorunu

Marksizm-Leninizm klasiklerinin görüşlerini, Komünist Enternasyonal'in konumunu, İkinci Dünya Savaşından sonra yapılan komünist ve işçi partileri danışma toplantılarının değerlendirmelerini gözönünde bulundurursak şunu saptamadan edemeyiz: Devrimci hareketin merkezi sorunu her zaman Marksist-Leninist strateji ve taktiğin temel sorunlarından biri olmuştur. Bu da doğaldır. Devrimci hareketin merkezi sorunu, aslında devrimci sürecin motoru, temel itici gücü sorununda, çağdaş aşamada devrimin hangi ülkeden, yahutta hangi ülkelerden başlıca gelişme itkisi aldığına toplanmaktadır. K.Marks ve F.Engels "Komünist Partisi Manifesti"nde şöyle yazıyorlar: "Komünistler, Almanya'ya en büyük dikkati ayırıyorlar, çünkü o, burjuva devrimi eşiğinde bulunuyor, çünkü o bu devrimi, 17.yüzyıl İngiltere'sine ve 18.yüzyıl Fransa'sına bakarak (çok daha gelişkin) proletaryanın olduğu, genellikle Avrupa uygarlığında daha ilerici koşullarda yapılacaktır. Almanya burjuva devrimi doğrudan doğruya proletarya devriminin başlangıcı olabilir." (1)

Marksizm'in kurucularının bu öngörüsü, bilindiği gibi, gerçekleşmedi. Ve bu, onların öngörülerinin temelinde yanlış metodolojik yöntem yatmasından ileri gelmedi. Bu, Almanya'da kapitalizmin V.İ.Lenin'in deyimiyle "Prusya tipi gelişme yolu" izliyerek, (ki Alman büyük toprak sahipleri, ekonomik olmayan zorlamaları büsbütün elden bırakmadan, kapitalist içerikle doldular) üstün gelmesinden ileri geldi.

19.yüzyılın ortalarında Almanya'da gerçekleşmeyen, 20.yüzyılın ilk yarısında Rusya'da gerçeklik oldu. (gerçekleşti). 1917 yılının Şubat, Mart'ında gerçekleştirilen burjuva-demokratik devrimi, kısa bir

(1) K.Marks, F.Engels, "Komünist Partisi Manifesti", Moskova, 1966, S.123. (Rusça).

süre sonra "proletarya devriminin başlangıcı" oldu ve bu devrimle insanlık tarihinin gelişmesinde yeni bir çağ açıldı.

Bu andan başlayarak Sovyetler Birliği'nde, ilerici karakteri bakımından dünyanın hiç bir ülkesinde eşine rastlanmayan yeni, sosyalist üretim ilişkileri oluşuyor.

Üretim güçlerinin görece geri kalmışlığı, kuşkusuz ,sosyalist toplumun kuruluşu tempolarını olduğu gibi, devrimin ve bizzat sosyalizmin genel yasallıklarının billurlaştığı biçimlerini etkiledi. Bu, insanlığın geleceğine özgü üretim ilişkileriyle yeni sosyalist toplum sistemini ilk kurmaya başlayan çok büyük bir ülkede olduğu için Sovyet deneyiminde temel alanın/sosyalist gelişme yoluna koyulan her ülkede yinelenmesi nesnel zorunluluk haline geldi. Bununla ilgili olarak V.İ.Lenin, "bizim devrimimizin bazı temel çizgilerinin, yerel değil, özellikle ulusal değil, yalnız Rusya'ya özgü değil, uluslararası önemi vardır."⁽²⁾

V.İ.Lenin'in bu öngörüsü İkinci Dünya Savaşından sonra Doğu Avrupa'da ve Asya'da bir dizi ülkede gerçekleşti. Sosyalist gelişme yolunda yürürken onlar, Sovyetler Birliği'nde sosyalist dönüşümlerin gerçekleştirilmesi sırasında en önemli, temel alanı başka biçimlerde yinelediler. Bununla birlikte devrimci merkez, uzun zaman yalnız Sovyetler Birliği idi, çünkü yalnız o dünyada sosyalist üretim ilişkilerinin başlıca dayanağı, temel itici gücü, motoru ve başlıca taşıyıcısıydı, ^{bu merkez} genişledi. Şimdi, doğal olarak, sosyalist devrim ve sosyalist toplumu kurma genel yasallıklarına bağlı kalarak insanların yaşamında savaşların ortadan kaldırılmasının ana gücü, tüm dünyada devrimci hareketin temel dayanağı, yeni, sosyalist yaşam tarzının başlıca yayıcıları olan tüm sosyalist ülkeleri bu merkeze katmak gerek.

Marksist-Leninist teorinin bu ülkeleri sık sık hem "soldan" , hem sağdan saldırıya uğruyor. Her iki karşıt eğilim de Büyük Ekim

(2) V.İ.Lenin. Yapıtlar, c. 31, S. 5.

Sosyalist Devrimi'nin insanlık tarihinde yeni bir çağın başlangıcı olduğunu kabul ediyor. Ama Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin günümüzde oynadığı rol söz konusu olunca onlara karşı çeşitli suçlamalar başlıyor, onların "sosyal-emperyalist" oldukları, yahutta onların artık "sosyalizmin anti-modeli" oldukları söyleniyor ve böylece reel sosyalizmin devrimci hareketin merkezi ve temel dayanağı olarak evrensel-tarihsel rolü yadsınıyor.

Onlar bu "görüşlerini" temellendirmek için V.İ.Lenin'in yapıtlarına da başvuruyorlar ve onun şu sözlerini aktarıyorlar: "Aynı biçimde, proletarya devriminin ileri ülkelerden herhangi birinde utkusundan hemen sonra, pek olasıdır ki, durumda meydana gelecek ani bir değişiklik sonucunda Rusya'nın, örnek bir ülke olmaktan çıkarak, ("sovyet") ve sosyalist anlamda bir kez daha geri bir ülke durumuna geleceğini gözden kaçırmak doğru değildir." (3)

Diyalektik-materyalist yaklaşımı uygulayan, her tür milliyetçiliğe düşman olan Lenin, yukardaki sözlerden de görüldüğü gibi, aslında, devrim merkezinin değişmez olmadığını, bu merkezin nerede olacağı, nereye geçeceği sorununun şu veya bu ülkenin isteğine bağlı olmadığını, bunun nesnel etkenlerin belirlediğini vurguluyor. Kuşkusuz, bundan yirmi, yahutta otuz yıl önce, örneğin Amerika Birleşik Devletleri'nde, yahutta herhangi bir Batı Avrupa ülkesinde, ki burada üretim araçları birçok nedenden ötürü hâlâ sosyalist topluluk ülkelerine kıyasla daha çok gelişmiştir, devrim patlak verseydi, tüm dünyada son derece büyük değişikliklere yol açardı. Gelişmiş üretim araçları sosyalist üretim ilişkileriyle birleşince, bu ülkeler dünyada sosyalizmin çok daha güçlü dayanağı olurlardı.

Bu da doğal olarak, devrimin merkezinin Doğu Avrupa'dan Batı Avrupa'ya geçmesine yol açardı. Böylesi bir gelişme sonucunda, nesnel olarak Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler, şimdi devrimci

(3) V.İ.Lenin. Yapıtlar, c. 31, s. 5.

sürecin gelişmesinde oynadıkları öncülük rolünü yitirdilerdi.

Ama dünyada böyle bir gelişme olmadı. Bundan ötürü devrimci merkezin reel sosyalizm ülkelerinden herhangi bir başka yere değişmesini koşullandıracak nesnel önkoşullar da belirmemiştir.

Bundan başka biz endüstrice en gelişmiş ülkelerdeki değişimleri inceliyerek şunu saptıyabiliriz: Bu ülkelerin dünya devrimci sürecinin ön sıralarında yer alacak duruma gelecekleri tarihsel an gelinceye kadar Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler çok büyük bir olasılıkla üretim güçleri alanında bu ülkelere yetişeceklerdir. ^{öte} ~~bu~~ ^{yaından} ^{bu} durum, her gelişme, uzun zamandan beri egemen olan sosyalist üretim ilişkileriyle, kültürdeki yüksek hümanizmle, sosyalist toplumun üyelerinin hareket normu haline gelen komünist ahlak kurallarıyla ve birleştiğinde, ~~bu~~ Ekonomik Yardımlaşma Konseyi üyesi ülkelere, endüstrice en gelişmiş ülkelerde sosyalist devrimin utkusundan sonra da devrimci sürecin gelişmesinde merkez rolü oynamalarını sürdürme olanağı verecektir.

Bu sonuçlara dayanarak biz şunu da saptayabiliriz: Son zamanlarda Batı Avrupa komünist hareketi içinde ileri sürülen sözde Evrokomünizm (Avrupa Komünizmi) ilkeleri, "Batı Avrupa'ya eski uluslararası işlevini yeniden verecektir". "Avrupa, dünyada yeniden öncü rol oynayabilecektir"⁽⁴⁾ yolundaki bazı görüşler/reel süreçlerin gelişmesine uymamaktadır. Biz burada Evrokomünizmin teorik silâhında yer alan ilkelerin yardımıyla sosyalist devrimin utkusu ve sosyalist toplumun kurulması yollu görüşlerin ne kadar gerçekçi olduğu sorunu üzerinde, bunun olanak⁴ olup olmadığı sorunu üzerinde durmak istemiyoruz. Biz şimdilik, Leninizmde yer alan ilkelerin gelişmiş kapitalist ülkelerin koşullarına uymadığı sorunu, dolayısıyla günümüz koşullarında gelişen Marksizm'in devamı olan bir öğretiden, Leninizm'den vazgeçmenin doğru olup olmadığı sorunu üzerinde durmak istemiyorum.

(4) Sati Antonio (a viradi) La politica internazionale der comunisti italian, Roma, Editor Riuniti, 1976, p.VI.

ruz. Biz şimdilik bunları tartışmaya sunmayabiliriz. Burada şu sorunlar daha önemlidir:

Birincisi, eğer K.Marks ve F.Engels'in zamanından bu yana dünyada meydana gelen köklü değişimleri, her şeyden önce sosyalist ülkeler topluluğunun kurulması ve gelişmesiyle karakterize edilen değişimleri gözönünde bulundurduğumuzda devrimci sürecin merkezinin genellikle Doğu Avrupa'dan Batıya değişmesinin gerçekleşebileceğini söylemek reel midir ? Genellikle bu yeni gerçeklik ve sosyalist ülkeler topluluğunun devrimci sürecin gelişmesinde oynadığı rol gözönünde bulunduruluyor mu ? Yoksa tüm bunlar volüntaristçe küçümseyeniyor ve hesaba katılmıyor mu ?

İkincisi, "Avrupa komünizmi modeli"nin sosyalist devrim ve sosyalist toplumu kurma yolunda sağladığı olanaklar üstüne, yani onun yarın olmasa bile en yakın zamanda Batı Avrupa'da sosyalizmin utkusunu sağlayacağı yolundaki görüşlerle ilgili gerçek olmayan tasarımlar yaratılmıyor mu ?

Üçüncüsü, burada üretim güçlerinin objektif rolü abartılmıyor mu ? Burada aynı zamanda Batı Avrupa ülkelerinin hâlâ güçlü kapitalist üretim ilişkileri kaskacında olduğu, günümüzde bu ülkelerin ABD'yle birlikte yeryüzünün bütün bölgelerinde devrimin gelişmesini engelleme yolunda başlıca rol oynadıkları hesaba katılmıyor mu ?

Bu sorular, bazı yazarların devrimci sürecin merkezinin yeniden Batı Avrupa'ya geçeceği üstüne görüşleriⁿⁱ incelediğimizde doğal olarak ortaya çıkıyor. Duygusal istekleri hesaba katmazsak, bu sorunlara yanıt bulmak olanaksızdır. Bundan ötürü bu tür görüşler bilimsel temele dayanmamaktadır.